

EINDRAPPORTAGE

Het vangen en verkopen van zeevis door Sportvisseris: Indicaties van Illegaliteit

Rapportage op basis van onderzoek door de NVWA in 2011

Deze rapportage is opgesteld door de NVWA op verzoek van de Directie DAD, naar aanleiding van de toezegging van Staatssecretaris Bleker in de Tweede Kamer, om een beeld te geven van de naleving van het verkoopverbod van zeevis door sportvisseris. Een vraag die daarbij voorligt is, of in voldoende mate wordt nageleefd en of er voor de handhaving afdoende instrumentarium voorhanden is om naleving te verzekeren. In deze nota geeft de NVWA op basis van onderzoek en expertise haar perspectief hierop.

Achtergrond

In de Europese Unie is het verkopen van zeevis gevangen door recreatieve vissers verboden. In Nederland is het verbod al van kracht vanaf 1 januari 2005. Met recreatieve visserij worden niet-commerciële visserijactiviteiten voor vrijetijdsbesteding, toerisme of sport bedoeld. Deze visserij is onderhevig aan een ander en veel minder gereguleerd beheersysteem dan de beroepsvisserij. Wanneer sportvisserij wel beroepsmatig met commerciële doeleinden wordt uitgevoerd, is er effectief geen sprake van recreatieve visserij, maar van illegale beroepsvisserij, ongeregistreerd en ongereguleerd.

Onderzoek van de NVWA

De vraag die leeft is hoe groot het probleem van het overtreden van het verkoopverbod eigenlijk is, er is behoefte aan een beeld van de naleving. De NVWA heeft een project uitgevoerd om tot indicaties te komen. Er is gebruik gemaakt van diverse bronnen:

- analyse van bestaande inspectie- en opsporingsgegevens (over verschillende jaren) met betrekking tot sportvisserij
- analyses en vergelijkingen met de activiteiten, patronen, vangsten en omzet van beroepshengelaars
- gesprekken met handelaars, beroepsvisseris en sportvisseris
- interviews met inspecteurs, gebruik makend van jarenlang toezicht, waarnemen van patronen en verzamelen van informatie (intelligence)
- signalen en beelden van handhavingpartners, zoals Regionale Milieu Teams, de KLPD, de Zeehavenpolitie Rotterdam en Rijkswaterstaat.
- zeecontroles
- administratieve handelscontroles

Deze nota geeft een weergave van de uitkomsten en beelden. Met betrekking tot expliciete toelichting op modus operandi bij het verkopen van vis, zoals die bij de NVWA zichtbaar zijn, wordt terughoudendheid in acht genomen.

Onderscheid beroeps- en sportvisserij

De beheerssystemen voor de duurzame visserij, zoals deze kaders geven voor de uitvoering van de visserij, zijn met name ingericht op de beroepsvisserij. Recreatieve vissers hebben een andere wijze van vissen en ze vissen voor andere doeleinden. Hierdoor wordt de impact van de recreatieve visserij op de diverse visbestanden van relatief beperkte omvang geacht en is er geen aanvullende regelgeving ingesteld. Het onderscheid tussen deze twee groepen, niet alleen in de regel, maar ook in de praktijk, is van belang voor duurzaam visserijbeheer.

Om de beheersystemen te doen slagen, is naleving van de regels ervan essentieel. Handhavingbeleid wordt er dan ook op ingezet om een *cultuur van naleving* te bewerkstelligen in de visserijsector, zodat duurzaamheid van het beheersysteem en de visketen gegarandeerd kan worden.

Een voorbeeld van het gegeven dat sportvisserij niet onder het beheersysteem van de beroepsvisserij wordt meegenomen, is dat een sportvisser op zee geen registratie bij hoeft te houden van zijn vangsten. De sportvisser zal in de praktijk gevangen vis weer levend terugzetten, of een beperkte hoeveelheid vis voor eigen gebruik meenemen. Geregistreerde beroepsvisserisvaartuigen, die identiek kunnen zijn aan vaartuigen in gebruik door sportvisseris, dienen echter altijd een vangstregistratie bij te houden.